

FALSK OMVÄNDELSE

Det finns en stor förvirring angående omvändelse. I den här artikeln vill jag först visa vad omvändelse inte är. För att sedan visa från bibeln vad sann omvändelse egentligen i grund innebär.

Markus 1:14

Men sedan Johannes hade blivit satt i fångelse, kom Jesus till Galiléen och predikade evangelium om Guds rike,

och sade: Tiden är fullbordad, och Guds rike är nära.

Omvänd er och tro evangelium.

Många kristna genom historien har aldrig haft tillgång till hela bibeln eller ens hela NT. Johannes evangelium är kanske det mest lästa och spridda av alla de fyra evangelierna i NT, men där nämns aldrig ordet "omvändelse" eller uttrycket "omvänd er" en enda gång. Varför inte? Johannes evangelium är dock fullt av befallningar att "tro", men uttrycket "omvänd och tro" saknas helt. Varför?

(Johannes evangelium nämner "tro" i hela 86 verser! Jämfört med Matteus, Markus och Lukas som nämner "tro" 32 ggr tillsammans!)

Det är omöjligt att Johannes skulle skrivit ett "ofullständigt" (eller rent av falskt) evangelium där omvändelsen ignoreras. Nej, den enda rimliga slutsatsen av detta är att omvändelse och tro nödvändigtvis går hand i hand. Alla som tror omvänds. Alla som omvänds tror.

Det finns många falska läror angående omvändelsen. Den vanligaste falska läran är att man försöker göra "omvändelse" till en slags prestation. En annan falsk lära är att man försöker göra sin "omvändelse" till en slags grund för frälsningsvisshet. Alla dessa läror är väldigt väldigt bedrägliga och farliga eftersom de alla har ett mått av sanning i sig.

1. Omvändelse är inte att "lyckas besegra" all sin synd.

Jag vet, så fort man skriver något liknande det här så haglar de (gamla) falska anklagelserna:

Romarbrevet 6:1

Vad skall vi då säga? Skall vi förbli i synden, för att nåden skall överflöda?

Romarbrevet 6:15

Hur är det då? Skall vi synda, eftersom vi inte är under lagen, utan under nåden? Nej, inte alls!

Sanningen är att en kristen (i sig själv) alltid syndar till olika grad. Ingen älskar och tillber alltid Gud av hela sitt hjärta som Han förtjänar:

Romarbrevet 14:23

...Ty allt som inte är av tro är synd.

1 Johannes 1:8

Om vi säger att vi inte har synd, bedrar vi oss själva och sanningen är inte i oss.

De goda nyheterna är att Herren Jesus kom just för att rädda syndare:

Lukas 5:8

Då Simon Petrus såg detta **föll han ner** inför Jesu knän, och sade:

Herre, gå bort ifrån mig, för jag är en syndig människa.

...Då sade Jesus till Simon: **Frukta inte**, härefter skall du fånga människor.

Visst finns det distinktioner. Bibeln lär tex att en kristen kan falla i synden att begå otukt. Men bibeln lär samtidigt att en kristen aldrig kan "leva i synd". Det är alltså skillnad mellan att tex begå otukt och att tex "ha en älskarinna". Den som har en "fast älskarinna" hatar uppenbart inte sin synd utan "planerar" medvetet in synd i sitt liv. Det är skillnad.

2. Omvändelse är inte (i huvudsak) att vara ångerfull över sin synd.

Om detta är sant, hur är man "tillräckligt" ångerfull? Och efter hur lång tid har man ångrat sig "tillräckligt"? Hur vet man om man verkligen har ångrat sig "tillräckligt" och "omvänt"?

Nej, sann omvändelse hänger inte på hur mycket man gråter eller hur länge man gråter (därmed inte sagt att man inte gråter!).

3. Omvändelse är inte att lova att inte göra samma synd igen eller två gånger.

Om detta är sant, och man trots allt faller i samma synd igen, hade man då verkligen "omvänt" den första gången? Om man "verkligen" hade "omvänt" hur kunde man då falla igen om "sann omvändelse" hänger på ett löfte att inte synda samma igen?

Och om man ännu inte har fallit i samma synd, hur kan man veta att man inte kommer falla i framtiden? Om en människa alltså inte kan "garantera" att hon faktiskt inte kommer falla i synd, så kan hon inte heller veta att hon just nu "verkligen" har "omvänt" från sin synd! Vilken arrogant falsk "omvändelse" lära!

Matteus 26:40

Och han kom till lärjungarna och fann dem sovande. Då sade han till Petrus: Så förmådde ni då inte vaka **en enda stund** med mig!

Vaka och be, att ni inte kommer i frestelse.

Anden är villig, men köttet är svagt.

Det är otroligt hur barmhärtig Herren är. Även fast lärjungarna var syndare så

känner de sig aldrig "hotade" eller "fördömda" i Hans närvaro. Vi ser att Herren Jesus erkänner "köttets" svaghet utan att därmed ursäkta synd.

Matteus 18:21

Då steg Petrus fram till honom och sade:
Herre, hur ofta skall jag förlåta min broder,
när han syndar mot mig? Är sju gånger nog?

Jesus sade till honom: Jag säger dig:
Inte sju gånger, **utan sjuttio gånger sju.**

Lukas 17:4

Och om han syndar mot dig sju gånger om dagen,
och han sju gånger om dagen kommer tillbaka till dig,
och säger: Jag ångrar mig, **så förlåt honom.**

4. Omvändelse är inte att "lyckas" avhålla sig "tillräckligt" mycket från (ytlig) synd, och sedan använda sin "prestation" som en slags grund för frälsningsvisshet.

Paulus ord sönderkrossar en sådan bedräglig människoskapad "sandgrund".
Grunden för frälsningsvisshet är inte på något sätt vad jag gör, utan endast
Kristus och vad Han gör!

Romarbrevet 7:15

Ty det som jag gör, förstår jag inte, **ty jag gör inte vad jag vill,**
utan det jag hatar, det gör jag.

Om jag nu gör det jag inte vill, så instämmer jag
med lagen att den är god.

Så är det nu inte mer jag, som gör det,
utan synden, som bor i mig.

Ty jag vet, att i mig, det är i mitt kött, **bor inte något gott,**
viljan finns hos mig, men att göra det goda, det finns inte i mig.

Ty det goda, som jag vill, det gör jag inte, men det onda,
som jag inte vill, det gör jag.

Om jag nu gör det jag inte vill, så är det inte mer jag, som gör det,
utan synden, som bor i mig.

Så finner jag nu hos mig, som vill göra det goda, den lagen,
att det onda finns hos mig.

Ty jag har lust till Guds lag enligt den inre människan,

men jag ser en annan lag i mina lemmar, **som strider mot den lag,**
som är i mitt sinne, och gör mig till fånge under syndens lag,
som är i mina lemmar.

Jag arma människa! Vem skall rädda mig från denna dödens kropp?

Jag tackar Gud genom Jesus Kristus, vår Herre!
Så tjänar jag nu själv Guds lag med mitt sinne,
men med köttet tjänar jag syndens lag.

Vad innebär då i huvudsak sann omvändelse? Ordet för "omvändelse" i NT är grekiska "metanoeo", vilket egentligen är två ord där det ena ordet är "noieo". Och ordet "noieo" översätts alla gånger i NT till antingen "förstå" eller "tänka" eller liknande. Exempel:

Matteus 15:17

Förstår ni inte ännu, att allt det som går in genom munnen, det går ner i magen och har sin naturliga utgång?

(Matt 15:17, 16:9, 16:11, 24:15 - Mar 7:18, 8:17, 13:14 - Joh 12:40 - Rom 1:20 - Ef 3:4, 3:20 - 1 Tim 1:7, 2 Tim 2:7 - Heb 11:3)

Vi ser alltså helt entydigt i NT att omvändelse är något som sker i förståndet, i tankarna, i vad bibeln kallar "hjärtat". Omvändelse är alltså i grund inte en gärning, utan ett ändrat sinnestillstånd. Detta är en mycket viktig grundläggande distinktion. Eftersom frukt av omvändelse inte är samma sak som omvändelse. Visst är det sant att omvändelse också bär frukt men det är inte samma sak. Ingen av lärjungarna märkte ju tex att Judas var en falsk troende - att han inte var omvänd. En falsk kristen kan alltså "verka" omvänd fast han inte är det!

Så, eftersom bibeln lär att omvändelse sker i sinnet, vad är det då i sinnet som ändras? Låt oss läsa Paulus omvändelse:

Filipperbrevet 3:3

Ty vi är de omskurna, vi som tjänar Gud i Anden **och berömmar oss av Kristus Jesus och inte förtröstar på köttet,**

fastän jag också kunde förtrösta på köttet. Om någon annan tycker att han kan förtrösta på köttet, så kan jag det ännu mer,

jag som blev omskuren på åttonde dagen, som är av Israels folk och av Benjamins stam, en hebré av hebréer, efter lagen en farisé,

i nitälskan en förföljare av församlingen, och enligt den rättfärdighet som är efter lagen, ostrafflig.

Men det som var mig en vinning, det har jag för Kristi skull räknat som en förlust.

*Ja, jag räknar allt som förlust mot det som är långt mer värt: **kunskapen om Kristus Jesus, min Herre.** För hans skull har jag räknat alltsammans som en förlust, **och räknar det som skräp,** för att jag skall vinna Kristus,*

och bli funnen i honom, utan att ha min rättfärdighet som kommer av lag, utan den rättfärdighet som kommer genom tron på Kristus,

rättfärdigheten av Gud genom tron.

Vad är det som Paulus här beskriver? Innan Herren omvände honom på vägen till Damaskus så hatade, förföljde och mördade han kristna. Han trodde att Herren Jesus var en falsk profet och en falsk messias gestalt. Men vad bekänner han nu?

Paulus förkastar sin gamla falska religion och har nu en helt ändrad syn på:

Gud
Herren Jesus Kristus
Synd
Dom
Nåd
Frälsning
Rättfärdighet

Detta är omvändelse!

Paulus beskriver hur han nu totalt förkastar sin "egen rättfärdighet". Han inser att han är syndare (1 Tim 1:15). Och att synd även är att ha "dolda" begär och motiv i hjärtat. Han inser att egen laglydnad på inget sätt kan "hjälpa" eller bidra till hans rättfärdiggörelse och frälsning. Tvärtom fördömer Guds lag honom (Jak 2:10)! Han inser att alla hans egna "rättfärdiga gärningar" är en smutsig klädsel inför Gud och att han är i behov av en perfekt Rättfärdighet (Jes 64:6). Han inser att Rättfärdighet endast finns i äktenskapet med Kristus (Jes 61:10). En perfekt Rättfärdighet helt utanför Paulus själv, "rättfärdigheten av Gud"! Han inser att Kristus är Guds verkliga perfekta offerlamm som bar Guds folks synd på korset så att de skall bära Hans perfekta Rättfärdighet och därigenom fullkomligt rättfärdiggöras! Räddning är helt Hans verk!

Följande är alltså enligt bibeln kännetecknande för en person som inte har omvänt:

1. Han tror inte att han är en helt hjälplös syndare!
2. Han tror att hans egen "laglydnad" ger honom (åtminstone viss) favör inför Gud (1 Kor 4:7).
3. Han tror att han alltid själv har förmåga att avgöra sitt eget liv och sitt eget öde om han bara "skärper sig", gör bra val och har en tillräckligt beslutsam vilja (Rom 9:16).
4. Han tror att (slutgiltig) rättfärdiggörelse och frälsning avgörande beror på vad han själv "gör".

Sann omvändelse är ett ständigt pågående tillstånd. Omvändelse är ingen isolerad händelse. Nej, kristna fortsätter dagligen att omvända sig. Vi blir mer och mer medvetna om vår synd och om vårt ständiga behov av frälsning av nåd allena. En kristen grämer sig över att han aldrig i sitt kött förmår tillbe Herren så som Han i sanning förtjänar.

Rättfärdighet är så mycket mer än att på ytan "följa" 10 bud. Jag kan aldrig uppnå Guds fullkomliga krav på rättfärdighet i mitt kött. Rättfärdighet är perfekta tankar, ord och gärningar. Rättfärdighet är fullkomlig, perfekt tillbedjan och förtröstan på Gud alltid. Vilken människa gör det?

Matteus 19:25

När lärjungarna hörde detta, blev de mycket förfärade och sade:

Vem kan då bli frälst?

Då såg Jesus på dem och sade till dem: För människor är det omöjligt, men för Gud är allting möjligt.

Rättfärdighet finns endast i Kristus! Rättfärdighet finns endast i vad Han gör, och inte på något sätt i vad jag gör!

Alla människor är skyldiga inför Gud. Nåd och Frälsning är helt i Herrens hand! Om Gud skulle välja att benåda alla förutom just mig har Han rätt, och är fullkomligt Rättvis, Rättfärdig och God. Jag är syndare! Jag är tiggare för Guds nåd. Jag har inte på något sätt Guds nåd "i min hand". Och jag tar inte Guds nåd för "given":

Matteus 8:2

Och se, där kom en spetälsk man och tillbad honom och sade:

Herre, om du vill, kan du göra mig ren,

Då räckte Jesus ut sin hand och rörde vid honom och sade:

Jag vill, bli ren.

Matteus 15:22

Och se, en kananeisk kvinna från dessa trakter kom och ropade till honom och sade: O, Herre, Davids Son, förbarma dig över mig.

Min dotter plågas svårt av en ond ande.

Men han svarade henne inte ett ord...

Jag är maktlös utan någon kontroll! Jag kan inte "välja" att få nåd om jag bara "gör något". Guds nåd är helt i Herrens hand och bortom min kontroll. Tiggare är inte "väljare"! Jag kommer som tiggare helt utan egna krav, egen makt eller egen kontroll.

Slutligen, om vi tidigare konstaterat att bibeln lär att sann omvändelse och sann tro är sidor av samma mynt, så kan vi därmed konstatera att omvändelse liksom tro är Guds suveräna gåva. Omvändelse och tro på Kristus är alltså inte ett människoverk - utan helt Guds verk (Joh 6:65).

Det är inte av "fri" vilja som människan "väljer" att tro. Nej, man tror eftersom Gud har öppnat hjärta, ögon och öron så att man kan och vill tro! Den fallna människans hjärta är helt förstocket! Man "väljer" inte att tro att klockan är tolv, nej, man tror att klockan är tolv eftersom man faktiskt ser det!

Markus 4:9

Och han sade till dem: Den som har öron till att höra, **han må höra...**

...Och han sade till dem: Åt er **är givet** att få veta Guds rikets hemlighet, men åt dem som är utanför ges allt genom liknelser,

för att de skall se med seende ögon, och ändå **inget** förnimma, **och med hörande öron höra** och ändå **inget** förstå, så att de inte omvänder sig, och får sina synder förlåtna.

Markus 4:23

Den som har öron till att höra, **han må höra!**

2 Korintierbrevet 4:4

Ty denna världens gud har **förblindat sinnena** hos dem som inte tror, så att inte ljuset från evangeliet om Kristi härlighet, som är Guds avbild, skulle lysa för dem.

Romarbrevet 11:7

Hur är det alltså? Det som Israel söker, det har det inte fått, **men de utvalda har fått det, de andra är förblindade**,

så som det är skrivet: Gud har givit dem en sömnavståndens ande, **ögon så de inte skulle se, och öron så de inte skulle höra ända till denna dag**.

Vi är alla fallna blinda rebelliska syndare utan Guds effektiva verk. Guds nåd är inte ett "erbjudande", eller en "hjälp", Guds nåd är ett **effektivt räddande verk** av hjälplösa rebelliska syndare som hatar Herren. Guds nåd är en räddande operation, en handling helt från Guds sida. Och utan denna suveräna nåd skulle varenda människa på jorden fortsätta i sitt uppror och gå förlorad. Den fallna människan är inte en "fri väljare", utan en rebellisk dödsdömd syndare! Frälsning är av Herren och av Hans nåd **allena!**

Som vi gått igenom tidigare så är omvändelse i grund ett totalt ändrat sinnelag. Omvändelse är Guds operation då Han öppnar det förmörkade hjärtat och föder en människa andligen så att hon förstår och älskar evangelium (Apg 26:18, 1 Pet 2:9, 2 Kor 4:4). Och omvändelse är liksom tron tydligt enligt bibeln Guds gåva. Det är en nåd och en räddning som **inte** blir given till alla utan endast till Guds utvalda. Många "lämnas" i sin otro och i sitt uppror och kommer rättvist att bli fördömda:

2 Timoteus 2:25

Han bör med saktmodighet tillrättavisa dem som säger emot, **i hopp om att Gud en gång skall ge dem omvändelse till att förstå sanningen**,

och att de nyktrar till och befrias ur djävulens snara, ty av honom är de fångade till att göra hans vilja.

Johannes 6:65

*Och han sade: Därför har jag sagt er att **ingen** kan komma till mig om det inte blir honom **givet** av min Fader.*

En person som Gud givit sann omvändelse kommer sluta att fokusera på sig själv, och istället endast fästa blicken på Herren Jesus Kristus. Du kommer aldrig i sanning att tacka, eller förstå frälsning av nåd (allena), förrän Herren Jesus är allt du har och du helt är i Hans hand!

Johannes 3:30

Han måste bli större och jag mindre.

1 Thessaloniker 5:18

***Tacka under alla förhållanden**, ty det är Guds vilja med er i Jesus Kristus.*

Amen.

[www.NyaTestamentet.nu]